

СЕДМИЦА СТРАДАЊА: СВЕТА И ВЕЛИКА СРЕДА

**ЦРКВА СЕ ОВОГ ДАНА СЕЋА ЖЕНЕ ГРЕШНИЦЕ КОЈА ЈЕ УМИЛА
НОГЕ СПАСИТЕЉЕВЕ МИРОМ, И ОБРИСАЛА СВОЈОМ КОСОМ;
+ И ЦРКВА ДАНАС ПОДСЕЋА НА ЈУДИНУ ИЗДАЈУ.**

26.МАРТ (08.АПРИЛ)

+САБОР СВЕТОГ АРХАНГЕЛА ГАВРИЛА.

+СВЕШТЕНОМУЧЕНИК ИРИНЕЈ, ЕПИСКОП СРЕМСКИ.

**+СВЕШТЕНОМУЧЕНИК МОНТАН И СУПРУГА МУ МАКСИМА,
СИНГИДУМУМСКИ [БЕОГРАДСКИ].**

+СВЕТА МУЧЕНИЦА МАТРОНА СОЛУНСКА.

СВЕТА ЛИТУРГИЈА ПРЕЂЕОСВЕЂЕНИХ ДАРОВА

Свештеник: Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Певница: АМИН.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу! *(поклон)*

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу! *(поклон)*

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем! *(поклон)*

Псалам 103. svetosavlje.org/casoslov/14/

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се; Простиреш небо као кожу, водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Ти чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Утврдио си земљу на темељима

њеним, неће се поколебати до века; Бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Чиниш да трава расте за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и хлеб срце човека укрепљује; да уљем улепша лице своје, и вино весели срце човека. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и кедри Ливански које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, и родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец да показује време, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, и у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и своју храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у легла своја. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ено га море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лаће плове, и кит онај кога си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче

гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет: Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Након завршетка псалма велика јектенија

Свештеник: У миру Господу се помолимо... *(Велика јектенија)*

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За благоверни и христољубиви род наш и за Православне Хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За овај град (или: за ово село; за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + + + + +

Читач: Чита Први антифон 18. катизме (Псалми 119-123):

Псалам 119.

Ка Господу завиках у невољи својој, и услиши ме. Господе! избави душу моју од уста лажљивијех и од језика лукавога. Шта ће Ти дати и шта ће Ти принијети језик лукави? Он је као оштре стријеле у јакога, као угљевље смреково. Тешко мени кад сам туђин код Месеха, живим код шатора Кидарских. Дуго је живјела душа моја с онима који мрзе на мир. Ја сам миран; али кад станем говорити у њих је рат.

Псалам 120.

Подижем очи своје ка горама, одакле ми долази помоћ. Помоћ је мени од Господа, Који је створио небо и земљу. Неће дати да попузне нога твоја; не дријемље Чувар твој. Гле, не дријемље и не спава Чувар Израилев. Господ је Чувар твој, Господ је сјен твој, Он ти је с десне стране. Дању те неће сунце убити ни мјесец ноћу. Господ ће те сачувати од свакога зла, сачуваће душу твоју Господ. Господ ће чувати улазак твој и излазак твој, одсад и довијека.

Псалам 121.

Обрадовах се кад ми рекоше: хајдемо у дом Господњи! Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме! Јерусалим је изидан, као град сливен у једну зграду. Онамо иду племена, племена Господња, по наредби Израилевој да славе име Господње. Ондје стоје пријестоли судски, пријестоли дома Давидова. Иштите

мира Јерусалиму; нека буде добро онима који љубе Тебе! Нека буде мир око зидова твојих, и честитост у дворима Твојим! Ради браће своје, и пријатеља својих говорим: мир ти! Ради дома Господа Бога нашега желим ти добро.

Псалам 122.

К Теби подижем очи своје, Који живиш на небесима! Као што су очи слугама упрте у руку господара њиховијех, као очи слушкињине у руку госпође њезине, тако су очи наше у Господа Бога нашега, док се смилује на нас. Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас, јер смо се довољно напитували срамоте; Довољно се напитувала душа наша руга од поноситијех, и срамоте од охолијех.

Псалам 123.

Да није био Господ с нама, нека рече Израилъ, Да није био Господ с нама, кад људи усташе на нас, Живе би нас прождрли, кад се распали гњев њихов на нас; Потопила би нас вода, ријека би покрила душу нашу; Покрила би душу нашу силна вода. Благословен Господ, Који нас не даде зубима њиховијем да нас растржу! Душа се наша избави као птица из замке ловачке; замка се раскиде, и ми се избависмо. Помоћ је наша у имену Господњем, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

++++++

Читач: Чита други антифон 18. катизме (Псалми 124-128):

Псалам 124.

Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не помијеша се, остаје довијека. Око Јерусалима су горе, и Господ је око народа својега одсад и довијека. Јер неће остати скиптар безбожнички над дијелом праведничким, да не би праведници пружили руке своје на безакоње. Учини, Господе, добро добрима и онима који су права срца. А који сврћу на криве путе, отјераће Господ с онима који чине безакоње.

Псалам 125.

Кад враћаше Господ робље Сионско, бијасмо као у сну. Тада уста наша бијаху пуна радости, и језик наш пјевања. Тада говораху по народима: велико дјело чини Господ на њима. Велико дјело чини Господ на нама; развеселисмо се. Враћај, Господе, робље наше, као потоке на сасушену земљу. Који су са сузама сијали, нека жању с пјевањем. Иде и плаче који носи сјеме да сије; поћи ће с пјесмом носећи снопове своје.

Псалам 126.

Ако Господ неће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако неће Господ чувати града, узалуд не спава стражар. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хљеб уморни; миломе својему он даје сан. Ево насљедства од Господа: дјеца, пород је дар од њега. Што су стријеле у руци јакоме, то су синови млади. Благо човјеку који је њима напунио тул свој! Неће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Псалам 127.

Благо свакоме, који се боји Господа, који ходи путовима Његовијем! Јер ће јести од трудова руку својих. Благо теби, и добро ти је. Жена је твоја као родна лоза усред дома твојега; синови твоји као гране маслинове око стола твојега. Гле, тако ће бити благословен човјек који се боји Господа. Благословиће те Господ са Сиона, и гледаћеш

добро Јерусалимско у све дане живота својега; Видјећеш синове у синова својих. Мир Израилу!

Псалм 128.

Много ми досађиваше од младости моје нека рече Израил, Много ми досађиваше од младости моје, али ме не свладаше. На леђима мојим ораше орачи, и водише дуге бразде своје. Господ је праведан; исијече конопце безбожничке. Постидјеће се, одбиће се сви који ненавиде Сион. Биће као трава на крововима, која се сасушује прије него се почупа, Од које неће жетелац напунити руке своје, нити наручја својега везилац; И који пролазе неће рећи: "Благослов Господњи на вама! благосиљамо вас именом Господњим."

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + + + +

Читач: Чита трећи антифон 18. катизме (Псалми 129-133):

Псалм 129.

Из дубине вичем к Теби, Господе! Господе! чуј глас мој. Нека пазе уши Твоје на глас мољења мојега. Ако ћеш на безакоње гледати, Господе: Господе, ко ће остати? Али је у Тебе праштање, да би Те се бојали. Чекам Господа; чека душа моја; уздам се у ријеч Његову. Душа моја чека Господа већма него страже јутарње, које страже јутром.

Нека чека Израилъ Господа; јер је у Господа милост, и велик је у Њега откуп. И он ће откупити Израилџа од свијех безакоња његовијех.

Псалам 130.

Господе! не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на велико, ни на оно што је више од мене. Смјеран сам и кротак душом својом, као дијете крај матере; као дијете душа је моја у мени. Нек се узда Израилъ у Господа одсад и довијека.

Псалам 131.

Опомени се, Господе, Давида и све смјерности његове, Како се кунијаше Господу, и завјетоваше Богу Јаковљеву: „Нећу ући у шатор дома својега, нити ћу лећи на постељу одра својега; Нећу дати сна очима својима, ни вјеђама својима дријема; Док не нађем мјеста Господу, стана Богу Јаковљеву." Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољима Киријат-Јаримским. Уђимо у стан његов, поклонимо се подножју ногу Његовијех. Стани, Господе, на почивалишту Својем, ти и ковчег силе Твоје. Свештеници Твоји нек се обуку у правду, и свеци Твоји нек се радују. Ради Давида слуге Својега немој одвратити лица од помазаника Својега. Закле се Господ Давиду у истини, од које неће отступити; од порода твојега посадићу на пријестолу твојему. Ако синови твоји ушчувају завјет Мој и окривења Моја којима ћу их научити, онда ће и синови њихови довијека сједјети на пријестолу свом. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље му живјети на њему. Ово је почивалиште Моје увијек, овдје ћу се населити; јер Ми је омиљело. Храну ћу његову благословити, ниште његове наситићу хљеба. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радовати. Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду, поставићу видјело помазанику Својему. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цвјетати вијенац његов.

Псалам 132.

Како је лијепо и красно кад сва браћа живе заједно! Као добро уље на глави, које се стаче на браду, браду Аронову, које се стаче на скут од хаљине његове; Као роса на Ермону, која слази на горе Сионске. Јер је ондје утврдио Господ благослов и живот довијека.

Псалам 133.

Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње, које стојите у дому Господњем ноћу. Подигните руке своје к светињи, и благосиљајте Господа. Благословиће те са Сиона Господ, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. *(поклон)*

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си ти Бог наш, Бог који милује и спасава, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Појемо «ГОСПОДИ, ВОЗЗАХ...» на глас 4:

Гóсподи, воззвáх к Тебé, услýши мя. / Услýши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме. Услиши ме, Господе.
Гóсподи, воззвáх к Тебé, услýши мя: / вонмí глáсу молéния моего, / внегодá воззвáти ми к Тебé. / Услýши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Да испр́авится мол́итва мо́я,
/ я́ко кади́ло пред Тобо́ю, /
возде́яние руку́ мо́ею / –
же́ртва ве́черняя. / Услы́ши
мя, Го́споди.

Нека се уздигне молитва
моја, као кад пред лице
Твоје; уздизање руку мојих -
жртва вечерња. Услиши ме,
Господе.

КЛЕЧЕЊЕ

кад се почну певати стихови: "Положи, Господи..." - у
Олтару Свештеник стави свети дискос са светим
Хлебом себи на главу држећи га обема рукама, и идући
полагано око светог Престола, преноси га пажљиво и
побожно на Предложење, појци и народ певају тихо
стихове, и сав народ и појци тада клекну на земљу.

Положи́, Го́споди, хране́ние
усто́м мо́им, и дверь
огражде́ния о устна́х мо́их.
Не уклони́ се́рдце мо́е в
словеса́ лука́вствия,
непщевáти вины́ о гресéх, с
челове́ки де́лающими
беззакóние, и не сочту́ся со
избра́нными их. Нака́жет мя
пра́ведник ми́лостию и
обличи́т мя, елéй же
грéшнаго да не нама́стит
главы́ моея́, я́ко ещé и
молит́ва мо́я во
благоволе́ниях их. Поже́рты
бы́ша при ка́мени судий́ их:
услы́шатся глаго́ли мо́й, я́ко
возмо́гша. Я́ко то́лща
земли́ просéдеса на земли́,
расточ́шася ко́сти их при
а́де. Я́ко к Тебе́, Го́споди,
Го́споди, о́чи мо́й: на Тя

Постави, Господе, стражу
устима мојим, и дверь
ограде око усана мојих. Не
допусти срце моје у речи
лукаве, да измишља
изговоре за грехе, са
људима који чине
безакоња, и нећу се
дружити са изабранима
њиховим. Покараће ме
праведник са милошћу, и
изобличиће ме; а уље
грешника да не намасти
главу моју. Јер је и молитва
моја против воље њихове -
расуше се низ камење
моћници њихови. Чуће
речи моје као угодне; као
што се грумен земље просу
по земљи, расуше се кости
њихове до пакла. Јер Теби,
Господе, Господе, управих

упова́х, не оты́ми́ ду́шу мою́. Сохрани́ мя от се́ти, ю́же соста́виша ми, и от собла́зн де́лающих беззако́ние. Паду́т во мре́жу свою́ грешни́цы: еди́н есмь аз, до́ндеже пре́йдú.	очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу мою. Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња. Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.
---	--

Псалам 141.

Гласом моим ко Господу воззвах, гласом моим ко Господу помолихся.	Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.
Пролию пред Ним моление мое, печаль мою пред Ним возвещу.	Излићу пред Њим молитву мою, жалост мою пред Њим објавићу.
Внегда исчезати от мене духу моему: и Ты познал еси стези моя:	Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.
на пути сем, по немуже хождах, скрыша сеть мне.	На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.
Смотрях одесную и возгледах, и не бе знайя мене:	Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

СТИХИРЕ – ВЕЛИКА СРЕДА (НА ВЕЧЕРЊОЈ) – САМОГЛАСНЕ:

погибе бегство от мене, и несть взыскайя душу мою.	Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу мою.
--	---

Стихира – ГЛАС 4: Тебе Дјевиног Сина, блудница познаде као Бога, говораше у плачу вапијући, као она која је починила дела достојна суза: Разреши ми дуг, као ја плетенице, заволи ону која је љубила, с правом омрзнуту, и слично цариницима проповедаћу Те, Добротворе Човекољубче.

Воззвах к Тебе, Господи,
рех: Ты еси упование мое,
часть моя еси на земли
живых.

Виках Теби, Господе, и
рекох: Ти си Нада моја, удео
си мој на земљи живих.

Стихира – ГЛАС 4: Скупоцено миро, блудница помеша са сузама, и изливаше на пречисте ноге твоје, љубећи их; њу си одмах оправдао, а нама опроштај даруј, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Вонми молению моему, яко
смирися зело,

Послушај молитву моју, јер
се понизих веома.

Стихира – ГЛАС 4: Када грешница приношаше миро, тада се ученик договараше с безаконцима; ова се дакле радоваше, изливајући миро скупоцено, а он се труђаше да прода непроцењивог; ова Владиду познаваше, а онај се од Владике раздвајаше; ова се ослобађаше, а Јуда роб постајаше непријатељу. Страшна је лењост! Велико је покајање! које ми и даруј, Спасе, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

избави мя от гонящих мя,
яко укрепишася паче мене.

Избави ме од гонитеља
мојих, јер се утврдише
већма од мене.

Стихира – ГЛАС 4: О, Јудине несреће! Гледаше блудницу која целиваше стопе, и размишљаше лукаво о издаји целивом. Она плетенице развеза, а он се гњевом свезиваше, носећи уместо мира злосмрадну злоћу; јер завист не зна да претпостави корисно. О, Јудине несреће! од које избави Боже душе наше.

На 10:

Изведи́ из темни́цы ду́шу мою́, испове́датися́ имени́ Твоему́.	Изведи из тамнице душу мою, да бих исповедао Име Твоје.
--	---

Стихира – ГЛАС 2: Грешница отрча ка миропродавцу, да купи миро скупочено да помаже Добротвора, и миропродавцу вапијаше: дај ми миро да помажем и ја Онога који је очистио све грехе моје.

Мене́ ждуд прáведници, дóндеже воздáси мене.	Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.
--	--

Стихира – ГЛАС 6: Погружена у греху, пронађе Те пристаниште спасења, и помешавши миро са сузама, Теби вапијаше: Види Ти који примаш покајање сагрешивших. Но Владико, спаси ме од буре греха, ради велике твоје милости.

На 8: Псалам 129.

Из глубини́ воззвáх к Тебé, Гóсподи, Гóсподи, услы́ши глас мой.	Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услыши глас мој.
---	--

Стихира – ГЛАС 6: Данас Христос долази у дом фарисејев, и жена грешница приступивши к ногама, превијаше се вапијући: Види погружену у греху, очајну због својих дела, које се не гнуша твоја доброта; и дај ми Господе опроштај зала мојих, и спаси ме.

Да б́удут у́ши Твои́ внéмлюще глáсу молéния моего́.	Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.
---	--

Стихира – ГЛАС 6: Пружи блудница косу Теби Владици, пружи Јуда руке безаконцима. Ова да прими опроштај, онај да прими сребрнике. Зато вапијемо Теби проданоме који си нас ослободио, Господе, слава Теби.

На 6:

Аще беззаконія нáзриши, Гóсподи, Гóсподи, кто постоїт? Яко у Тебé очищéние есть.	Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.
--	--

Стихира – ГЛАС 6: Приступи жена злосмрадна и нечиста, сузе лијући на ноге твоје, Спасе, страст исповедајући: Како да погледам на Тебе, Владико, јер си сам дошао да спасеш блудницу. Подигни ме из дубине умрлу, који си Лазара четвородневног васкрсао из гроба. Прими ме кукавну, Господе, и спаси ме.

Їмене рáди Твоегó потерпéх Тя, Гóсподи, потерпé душá моя́ в слóво Твоé, упová душá моя́ на Гóспода.	Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.
---	--

Стихира – ГЛАС 6: Очајна због живота и стрпљива карактером, миро носећи приступи Теби вапијући: не одбаци мене блудницу, Ти који си се родио од Дјеве; не презри моје сузе, Радости анђела. Но прими ме покајницу, коју сагрешившу ниси одбацио, Господе, ради велике твоје милости.

На 4:

От стра́жи у́тренния до но́щи, от стра́жи у́тренния да упováет Израїль на Гóспода.	Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израилъ на Господа.
--	---

СТИХИРЕ АРХАНГЕЛА - ГЛАС 1. – ПОДОБАН: ВСЕХВАЛНИ МУЧЕНИЦИ...

Стихира: Велики Гаврило, дух и боговидиоц, светли и спасоносни, гледа Трисунчану светлост и пева са вишњим војскама божанску и дивну песму, па моли, да Господ подари мир душама нашим, и велику милост.

Јко у Гóспода мýлость, и мно́гое у Него́ избавлѐние, и Той избáвит Изра́иля от всех беззакóний его́.	Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.
--	--

Стихира: Ти си увек пун светлости и чиниш вољу и извршаваш наредбе Сведржитеља, начелниче ангела, Гаврило изузетни, зато спасавај све који те са љубављу славе, и увек моли Господа, да подари мир душама нашим, и велику милост.

На 2:

Хвалите Гóспода вси язýцы, похвалите Его́ вси лю́дие.	Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.
---	---

СТИХИРЕ - СВЕШТЕНОМУЧЕНИК ИРИНЕЈ, ЕПИСКОП СРЕМСКИ –

ГЛАС 4. - САМОГЛАСНО

Стихира: Утвердив стопи срдца твојего на камени Божествених заповједеј Христових, стојал јеси пред судишчем, исповједуја Представшего судишчу Пилатову, не поколебалсја јеси ласкателними вјетри, ниже љутих мук бурјама, богоблажене Иринеје Епископе Сирмијумски, но вјенчалсја јеси мученическими подвиги, јаже ума тврдоистију подјал јеси, оче.

Јко утверди́ся мýлость Его́ на нас, и й́стина Госпóдня пребывáет во век.	Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.
--	--

СТИХИРЕ СВЕТИ МУЧЕНИЦИ МОНТАН И МАКСИМА

- ГЛАС 4. – ПОДОБАН: КАО ЈУНАЧНА...

Стихира: Двоје мученика боговенчаних: Монтана гори подобног,* и Максиму вером велику; који се као свеспаљенице Богу потпуно жртвоваше, обману идолску оборише, и монобоштво испепелише; јарости мучитеља се не уплашише, и мача и огња се не побојаше;* о! мученикољубци, ходите данас, у песмама благољепним похвалимо, свештени им спомен савршавајући, и Христу који их прослави узвикнимо: Свесилни Спасе, скрши свирепост безбожних, и избави нас молитвама за Тебе пострадалих.

Сла́ва Отцу́ и Сы́ну и Свято́му Ду́ху,	Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,
---	-------------------------------------

СТИХИРЕ СВЕТА МУЧЕНИЦА МАТРОНА СОЛУНСКА

- ГЛАС 4. – ПОДОБАН: ЈАКО ДОБЉА...

Стихира: Ни јарам ропства, ни женска слабост, ни глад, ни ране нису те омеле да се угледаш на издржљивост мученика, него си, преславна Матроно Солунска, усрдном душом муке претрпела, и зато си небеску палату примила, и венцем благодати си украшена, и тако стојиш пред твојим Творцем.

И ны́не и прісно и во ве́ки веко́в. Ами́нь.	И сада и увек и у векове векова. Амин.
--	---

СТИХИРА – ВЕЛИКА СРЕДА (НА ВЕЧЕРЊОЈ) – ГЛАС 8:

Стихира: Господе, жена која је пала у многе грехе, осетивши Твоје Божанство, узела је чин мирносице, и ридајући Теби миро пре погребѣ приноси. Авај мени!

говорећи: јер ноћ ми је распаљивање блуда незадрживог, а мрачна и без зрака је жеља греха! Прими моје изворе суза, Ти који облацима изводиш воду мора. Пригни се мојим срдачним уздасима, Ти који си приклонио небеса неизрецивим снисхођењем твојим. Да целивам пречисте ноге твоје, и обришем их опет косом главе моје, од којих се Ева у рају, предвече шум ушима чувши, страхом сакрила. Мноштво грехова мојих, и бездане судова твојих ко ће испитати, Душеспашче Спасе мој, не презри мене, слушкињу твоју, Ти који имаш неизмерну милост.

**ЗА ВРЕМЕ ПЕВАЊА "СЛАВА, И НИЊЕ..." СВЕШТЕНИК ЧИНИ ВХОД
СА СВЕТИМ ЈЕВАНЂЕЉЕМ. ПО ВХОДУ:**

Свештеник: *Премудрост, смерно стојмо.*

Певница: Исусе Христе, Светлости тиха, свете славе безсмртнога Оца Небескога, Светога Блаженога; дочекавши залазак сунца и видевши светлост вечерњу, певамо Оца Сина и Светога Духа, Бога; достојан си да у сва времена будеш слављен гласовима радосним, Сине Божији, Ти живот дајеш; зато Те свет слави.

Кад свештеник уђе у Свети Олтар, поставља на царске двери свећњак са свећом, и окачи кадионицу о свећњак.

Свештеник: *Пазимо. Мир свима.*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: Прокимен, псалам 135, глас 4: Исповедајте се Богу небесноме, јер је добар, јер је до века милост Његова.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Исповедајте се Богу небесноме, јер је добар, јер је до века милост Његова.

Читач: Исповедајте се Богу богова, јер је до века милост Његова.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Исповедајте се Богу небесноме, јер је добар, јер је до века милост Његова.

Читач: Исповедајте се Богу небесноме, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / јер је добар, јер је до века милост Његова.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: Читање из књиге Изласка:

Свештеник: *Пазимо.*

Читач: Прођоше дани многи, и порасте Мојсеј, и изиђе к браћи својој, синовима Израиљевим. Разумевши бол њихов, виде човека Египћанина бијућег неког Јеврејина од браће њехове, синова Израиљевих. ¹² Обазревши се тамо и овамо, и никог не виде: убив Египћанина, сакри га у песку. ¹³ Изашавши следећег дана, виде два Јеврејина бијућа се, и рече неправдочинитељу: због чега бијеш ближњег свог? ¹⁴ Тај му рече: ко те постави начелником и судијом над нама? Хоћеш ли ме убити, као што си јуче убио Египћанина? Побоја се Мојсеј и рече: зар се дознаде ово? ¹⁵ Узнаде фараон ово, и хтеде убити Мојсеја. Удаљи се Мојсеј од лица фараонова, и посели се у земљи Мадијамској; дошавши у земљу Мадијамску, седе крај студенца. ¹⁶ У свештеника Мадијамског беху седам кћери, напасајућих овце оца својег Јотора: дошавши, црпаху, док не напунише појила, да напоје овце оца својег Јотора. ¹⁷ Дођоше пастири, и отераше их. Устав Мојсеј, избави их, и нали им, и напоји овце им. ¹⁸ Вратише се Рагуилу, оцу својем. Он им рече: како сте тако брзо дошле данас? ¹⁹ Оне рекоше: човек Египћанин нас заштити од пастира, и нали нам, и напоји овци наше. ²⁰ Он рече кћерима својим: где је он? И како тако остависте човека? Позовите га, да једе

хлеба. ²¹ Насели се Мојсеј код човека: и даде Сепфору, кћер своју, Мојсеју за жену. ²² Зачевши у утроби, жена роди сина, и нарече му Мојсеј име Гирсам, говорећи: јер сам дошљак у земљи туђој. Опет зачевши, роди сина другог, и нарече му име Елиезер, говорећи: Бог оца мојег помоћник је мој, и избави ме из руке фараонове.

Свештеник: *Пазимо.*

Читач: Прокимен, псалам 137, глас 4: Господе, милост је Твоја до века, дјела руку твојих не презри.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Господе, милост је Твоја до века, дјела руку твојих не презри.

Читач: Исповедам се Теби Господе свим срцем мојим, и пред анђелима славићу те.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Господе, милост је Твоја до века, дјела руку твојих не презри.

Читач: Господе, милост је Твоја до века, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / дјела руку твојих не презри.

Свештеник: Заповедите!

ЧТЕЦ И САВ НАРОДУ ХРАМУ КЛЕКНУ. Свештеник обема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно:

"Премудрост, смерно стојмо!"

Затим се окрене на запад народу и говори гласно:

"Светлост Христова просвећује све."

И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, **А ЧТЕЦ И САВ НАРОДУ УСТАЈУ.**

Читач: Читање из књиге о Јову:

Свештеник: *Пазимо.*

Одређеног дана, дођоше Ангели Божији страти пред Господом, и ђаво дође међу њима стати пред Господом. ² И рече Господ ђаволу: одакле долазиш? Тада рече ђаво пред Господом: прошавши сву поднебесну, и обишавши сву

земљу - дођох. ³ И рече Господ ђаволу: јеси ли опазио (мишљу твојом) слугу мог Јова? Нема таквог међу онима на земљи: човек незлобив, истинољубив, непорочан, Богопоштовалац, удаљујући се од сваког зла, и још се држи незлобивости: (иако Ми) ти рече уништити имање његово. ⁴ Одговори ђаво Господу, и рече: кожу за кожу, и све што има, даће човек за душу своју: ⁵ Али пошаљи руку Твоју, и дотакни се костију његових и тела његовог - да ли ће те благословити? ⁶ Рече Господ ђаволу: ево, предајем ти га, само душу његову сачувај. ⁷ Изиђе ђаво од лица Господња, и порази Јова гнојем љутим, од ногу до главе. ⁸ И узе Јов цреп да оструже гној свој, и сеђаше на гнојишту бан града. ⁹ И кад прође много времена, рече му жена његова: докле ћеш трпети говорећи: сачекаћу још мало времена, чекајући наду спасења мојег? Гле, погуби се са земље спомен твој, синови твоји и кћери, моје утробе болови и трудови, које залуд у болу донесох (на свет); ти сам у гноју црвном седиш, ноћујеш без крова (над главом), и ја се потуцам и служим, од места до места прелазећи, и од дома до дома, чекајући кад ће сунце заћи, да се одморим од труда и бола свог који ме снађоше; него речи реч неку Господу и умри. ¹⁰ Он, погледавши, рече јој: зашто си као безумна жена проговорила? Ако смо добро примили из руке Господње, зла ли нећемо истрпети? У свим овим догађајима, ништа не сагреси уснама својим Јов пред Господом (нити рече безумље за Бога).

По завршетку паримија:

Свештеник: *Мир ти!*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Чтец:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, въздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Док чтец пева сав народ у храму клечи.

После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто (па опет клекну), *а народ на левој страни цркве и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади јужну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих први (*а сав народ у цркви клечи*)

Чтец - стих први:

Господи, возвах к тебје, услиши мја, вонми гласу мољенија мојего, вњегда возвати ми к тебје.	Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), *а народ десне стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади источну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих други (*а сав народ у цркви клечи*):

Чтец - стих други:

Положи, Господи, храњеније устом мојим, и двер огражденија о устнах мојих.	Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.
--	---

Појци и народ десне стране устају и певају (па опет клекну), *а народ леве стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади северну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих трећи (а сав народ у цркви клечи):

Чтец - стих трећи:

Не уклони срдце моје в словеса лукавствија, непшчевати вини о грјесјех.	Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.
---	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), а народ десне стране и појац клече:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи.

Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева (а сав народ у цркви клечи):

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју,	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те,
---	--

Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући:

воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	---

Онда **СВЕШТЕНИК И ЂАКОН МЕТАНИШУ ТРИ ПУТА ПРЕД СВЕТИМ ПРЕСТОЛОМ**, говорећи молитву светог Јефрема Сирина: **ИСТОВРЕМЕНО МЕТАНИШУ И СВИ ПРИСУТНИ У ХРАМУ.**

"Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми. **(велика метанија)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, служи твоме. **(велика метанија)**

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." **(велика метанија)**

Свештеник: *Пазимо. Мир свима.*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: БЛАГОВЕСТИ - Прокимен, глас 4: Благовестите дан дану спасење Његово.

ПЕВНИЦА ИЛИ СВЕШТЕНИК: Благовестите дан дану спасење Његово.

Читач: Певајте Господу песму нову, певајте Господу сва земљо.

ПЕВНИЦА ИЛИ СВЕШТЕНИК: Благовестите дан дану спасење Његово.

Читач: СВЕТИ АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ – Прокимен, глас 4:

Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: Читање из Посланице Јеврејима светог апостола Павла:

Свештеник: *Пазимо.* САБОР светог Арханђела ГАВРИЛА

Браћо, ако је реч казана преко анђела потврђена, и сваки преступ и непослушност доби заслужену казну, како ћемо је ми избећи ако не маримо за тако велико спасење, које отпоче проповедати Господ, а потврдише га међу нама они који су чули, што и Бог посведочи знацима и чудесима, разним моћним делима и раздавањем Духа Светога по својој вољи. Јер Бог не покори анђелима онај свет који долази, о којем говоримо. Неко пак негде

посведочи говорећи: Шта је човек да га се сећаш, или син човечији да га походиш? Учинио си га привремено мањим од анђела, славом и чашћу овенчао си га, и поставио си га над делима руку твојих; све си покорио под ноге његове. И пошто му покори све, ништа му не остави непокорено. Али сада још не видимо да му је све покорено. А привремено мањим од анђела видимо Исуса, због страдања све до смрти, овенчаног славом и чашћу, да би по благодати Божијој окусио смрт за све. Јер је прикладно Богу, за Којега је све и кроз Којега је све, Који приведе многе синове у славу, да Челника спасења њихова учини савршеним кроз страдање.

Свештеник: *МИР ТИ (Мир теби читачу).*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: ГЛАС 6: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: БЛАГОВЕСТИ : Сићи ће као роса на руно и као капље које капљу на земљу.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: Нека буде име његово благословено у векове, пре сунца пребиваће име његово.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: СВЕТИ АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ – ГЛАС 5 : Хвалите Га, сви Анђели Његови; хвалите Га, све Силе Његове.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Свештеник: *Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.
Мир свима.*

Хор: И духу твоме.

Свештеник: *Читање Светог Јеванђеља по (име Јеванђелиста)*

Хор: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: *Пазимо.*

ЧИТА СЕ ЈЕВАНЂЕЉЕ

Када са заврши читање Јеванђеља:

Хор: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све Православне Хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за најсветијега Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ако је манастир: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за сво у Христу братство његово. **Народ:** Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе Православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светог храма (ако је манастир: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле Православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за Православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се за оглашене.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их Господ помилује.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их научи речи истине.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да им открије Јеванђеље правде.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.
Народ: Теби, Господе. **(дуго)**
Свештеник: Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.
Народ: Амин.
Ђакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите;
ви који сте за Просвећење, приступите; помолите се ви који сте за Просвећење.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Верни, помолимо се Господу за браћу која се спремају за свето
Просвећење, и за њихово спасење.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их Господ Бог наш утврди и укрепи.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их просвети просвећењем богопознања и побожности.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их у погодно време удостоји бање поновног рођења, отпуштења
грехова и одеће бесмртности.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их препороди водом и Духом.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да им дарује савршенство вере.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Да их приброји своје светом и изабраном стаду.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.
Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Ви који сте за Просвећење, главе своје приклоните Господу.
Народ: Теби, Господе. **(дуго)**
Свештеник: Јер си Ти просвећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и
Светога Духу, сада и увек и у векове векова.
Народ: Амин.
Ђакон: Ви који сте за Просвећење, изиђите; који сте за Просвећење, изиђите; ви
који сте оглашени, изиђите; нико од оглашених да не остане;

Литургија верних

Ђакон: Ви који сте оглашени, изађите; оглашени, изађите; ви који сте оглашени, изађите; нико од оглашених (да не остане); а ви који сте верни, опет и опет у миру, Господу се помолимо..

Народ: Господе, помилуј **(дуго)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуго)**

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник: По дару Христа твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ:

Ниње сили небеснија с нами невидимо служат; се бо входи цар слави, се жертва тајнаја совершена дориноситсја.	Сада Небеске Силе с нама невидљиво служе: јер ево улази Цар славе; ево већ принесена тајанствена Жртва долази, свечано праћена.
--	---

Кад народ запева: "Ево већ принесена тајанствена жртва..." Свештеник излази на северне двери, и тако чини Вход.

За време Входа сав народ у храму клечи. Кад Свештеник уђе у олтар, народ устаје и пева: "Са вером и љубављу приступимо..."

Вјероју и љубовију приступим, да причасници жизни вјечнија будем. Алилуја, алилуја, алилуја.	Са вером и љубављу приступимо, да причасници вечнога живота постанемо. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
--	---

Онда **СВЕШТЕНИК И ЂАКОН МЕТАНИШУ ТРИ ПУТА ПРЕД СВЕТИМ ПРЕСТОЛОМ**, говорећи молитву светог Јефрема Сирина: **ИСТОВРЕМЕНО МЕТАНИШУ И СВИ ПРИСУТНИ У ХРАМУ.**

"Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми. **(велика метанија)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, служи твоме. **(велика метанија)**

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." **(велика метанија)**

Ђакон: Допунимо молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За предложене и Пређеосвећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуго)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим. и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Измоливши јединство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: И удостој нас, Владико, да смело и неосуђено смемо призвати Тебе небескога Бога Оца и говорити.

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Тебје Господи (Теби, Господе). (дуго)

Свештеник: Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН. (дуго)

Свештеник: Пазимо!

САВ НАРОД У ХРАМУ КЛЕКНЕ

Свештеник: "Пређеосвећене Светиње светима".

САВ НАРОД У ХРАМУ УСТАЈЕ И ПЕВА: "Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин."

И одмах се пева Причастен: "Окусите и видите, јер је благ Господ.

Творјај ангели Своја духи, и слуги

Своја пламен огњениј. (Пс. 103,4)

Алилуија, Алилуија, Алилуија."

ПОТОМ МОЖЕ ДА СЕ НЕШТО ПЕВА ИЛИ ЧИТА

**СвештеноМученик МОНТАН и супруга му МАКСИМА,
Сингидунумски [БЕОГРАДСКИ].**

Побожни презвитер Монтан и његова супруга Максима живљаху у Сингидунуму (данашњи Београд), почетком Диоклецијанових прогона хришћана. О њима налазимо записе у различитим западним Мартирологијима. Царев зет и савладар Галерије беше издао наредбу да хришћани морају принети жртве римским идолима, а Монтан и Максима желећи да то избегну, одбегоше у Сирмијум (данашња Сремска Митровица). Неко време су се скривали, но потом их неко пријави као хришћане, па беху ухваћени и изведени пред управитеља Проба, који од њих тражаше да се одрекну своје вере у Христа Господа, но они то одбише. Одведоше их потом на мост, и пошто опет одбише да се одрекну своје вере и да принесу жртве паганским идолима, погубљени беху одсецањем главе и бачени у реку Саву (или потопљени да се у њој удаве). Пострадали су 304. године, заједно с још неким мученицима: Квадратом, Теодосијем, Емануилом и још 40 хришћана чија имена нису позната.

Хришћани тајно извадише њихова тела из реке, а њихове мошти касније беху отпремљене у Рим и похрањене у катакомбама св. Прискиле на Саларијској цести (Via Salaria), где почиваху 1500 година. Године 1804. беху отворени неки гробови у овим катакомбама, и тада су у добром стању пронађене и мошти св. Максиме. Након тога су чуване у многим црквама и манастирима, а своје коначно почивалиште нашле су у католичком манастиру Byzantine Poor Clares of North Royalton (Ohio, USA).

"Са страхом Божјим, и вером приступите."

Народ:

Благословљу Господа на всјакоје времја, хвала јего во устјех мојих.	Благосиљаћу Господа у свако време; прослављање Њега је у устима мојим.
---	--

**Тада приступају верни и примају божанске Тајне.
После светог Причешћа, свештеник благосиља народ.**

Свештеник: Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ:

Хлеб небесниј и чашу жизни вкусите и видите, јако благ Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.	Хлеб небесни и чашу живота окусите и видите, јер је благ Господ. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
--	--

Свештеник: Свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Да исполњатсја уста наша хваљенија твојега, Господи, јако да појем славу твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја свјатим Твојим божественим, безсмртним и животворјашчим Тајнам; собљуди нас во Твојеј Свјатињи, вес ден поучатисја правдје Твојеј. Алилуја, алилуја, алилуја.	Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да певамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, безсмртним и животворним Тајнама; сачувај нас у твојој светињи, да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
---	---

Бакон: Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небесне и животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смерно, достојно заблагодаримо Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје, Господи **(дуго)**

Свештеник: Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Господе Сведржитељу, Ти си сву твар премудрошћу створио, и неисказаним твојим промислом и великом добротом увео нас у пречасне дане ове - на очишћење душа и тела, на уздржање од страсти, на наду васкрсења; Ти си у четрдесети дан уручио богонаписане таблице угоднику твоме Мојсију, даруј и нама, благи Господе, да се добрим подвигом подвизавамо, да ток Поста завршимо, веру неокрњену сачувамо, главе невидљивих змија сатремо, да се победитељи греха јавимо, и да неосуђено достигнемо поклонити се и светом Васкрсењу. Јер је благословено и прослављено дивно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Буди имја Господње благословено от ниње и до вјека.*(трипут)*

После «Буди имја Господње...» чинимо три велике метаније (говорећи молитву преподобног Јефрема Сирина) – и са овим завршавамо велике метаније у храму/цркви (до Празника Силаска Светог Духа на Апостоле) - осим када се клањамо на Велики Петак испред Плаштанице (само још Тада треба чинити Велике Метаније).

"Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми. **(велика метанија)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, служи твоме. **(велика метанија)**

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." **(велика метанија)**

Појац: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 33.

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мношвом, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидети. Овај сиромаш заваци, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се боје. Богати осиромаше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завацише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешиће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Свештеник: Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (*трипут*)

Оче благослови.

Свештеник:

На Цвети увече до Велике среде.

Христос истинити Бог наш, који ради нашега спасења иде на добровољно страдање, молитвама Пречисте...

Народ: Амин.

Спаси Христe Боже и помилуј преосвјашчењејшаго Архијереја нашего (*име*), христољубивоје воинство, ктитори и приложници свјатаго храма сего (*ако је манастир: свјатија обитељи сеја*) и всја православнија христијани, и сохрани их на многаја љета.

Свештеник: Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христe, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

БЛАГОВЕСТИ - ТРОПАР, ГЛАС 4:

Днес спасенија нашего главизна/ и јеже от вјека тајинства јављеније:/ Син Божиј Син Дјеви бивајет,/ и Гавриил благодат благовјестујет. / Тјемже и ми с њим Богородице возопијим:/ Радујсја, Благодатнаја,/ Господ с Тобоју.	Данас је почетак нашег спасења и објава вечне Тајне: Син Божији постаје Син Дјеве, а Гаврило јавља радосну благодатну вест. Због тога, заједно с њим, кличемо Богородици: Радуј се, Благодатна, Господ је с Тобом!
---	--

СВЕТИ АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ - ТРОПАР, ГЛАС 4:

Небесних војинстав Архистратиже (Гаврило) , молим тја присно ми, недостојнији, да твојими молитвама оградиши нас, кровом крилу невешчественија твојеја слави, сохрањаја нас, припадајушчих приљежно и вопијушчих: От бјед избави нас, јако чиновначалник Вишњих сил.	Војсковођо Небеских Војски Архангеле Гаврило , непрестано те молимо ми недостојни, да нас твојим молитвама заштитиш као заклоном крила твоје непропадљиве славе. Чувај нас који падамо на колена и усрдно вапијемо: Избави нас од беда као поглавар Вишњих Сила.
--	---

Свети АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ - Кондак, ГЛАС 8:

Ти си војсковођо, **Архистратиже Гаврило**, славни
служитељ и молитвеник Пресветле и Славне,
Свестворитељне Неизрециве и Страшне **Тројице**.
Зато се сада непрестано моли, да се избавимо од свих
беда и мука, да ти кличемо: Радуј се, заштито слугу
твојих!

БЛАГОВЕСТИ - Кондак, ГЛАС 8:

Возбраној Војеводје побједитељнаја,/ јако избавилшесја от злих,/ благодарственаја восписујем Ти, раби Твоји, Богородице,/ но, јако имушчаја државу непобједимују,/ от всјаких нас бјед свободи, да зовем Ти:// радујсја, Невјесто Неневјестнаја.	Теби, Војвоткињи - Поборнику нашем, ми слуге Твоје, Богородице, уносимо победничке песме и захвалност за избављење од зала. А Ти, пошто имаш непобедиву моћ, ослободи нас од свих опасности, да Ти кличемо: Радуј се, Невесто Неудата!
--	--

Велика Среда

Тропар, глас 8. Се Жених грјадет в полуношчи, и блажен раб јегоже обрјашчет бдјашча, недостојин же паки, јегоже обрјашчет унивајушча. Бљуди убо, душе моја, не сном отјаготисја, да не смрти предана будеши, и Царствија вње затворишисја, но воспрјани зовушчи: Свјат, Свјат, Свјат јеси, Боже, Богородицеју помилуј нас. (Ево Женик долази у поноћ и блажен је слуга, кога пронађе будног, а недостојан је онај кога пронађе да спава. Пази зато, душо моја, да не отежаш сном, да не будеш предана смрти и затворена изван Царства Небеског, него се прени, кличући: Свет, Свет, Свет си Боже, ради молитава Пресвете Богородице, смилуј се на нас.)

Кондак, глас 4. Паче блудници, Блаже, безаконовав, слез тучи никакоже Тебје принесох. Но молчанијем мољасја припадају Ти, љубовију облобизаја пречистеј Твоји нозје, јако да остављеније мње, јако Владика подаси долгов, зовушчу Ти Спасе: От скверних дјел мојих избави мја. (Слично блудници, Блажени, чиних безакоња, али никако да Ти принесем кишу суза. Зато Ти сада са плачем припадам, и са љубављу љубећи Твоје пречисте ноге, молим Те да ми подариш опроштај грехова, као Владика, да би Ти клицао, Спаситељу: Избави ме од мојих прљавих дела!)